

[Ebba Strange.]

blev lempet i 1964, og vi finder ikke begrundelserne til at lempe den igen tilstrækkeligt klare.

Så vil jeg gerne tilføje, at det jo er påfaldende, med hvilken sympati man i dette ting modtager forslag, der begunstiger dem, der i forvejen er velbegunstiget i dette samfund. Man kunne ønske sig, at der var den samme sympati, når det drejede sig om forslag, der skulle gavne vilkårene for dem, der i dette land er rigtige stillede.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige om lovforslaget, at hos os vækker det en hel del sympati. Det, der er anført, at det ikke skulle være det store antal, kan ikke rokke ved denne sympati, for vi mener, at et mindretal må have lige så stor ret som et flertal. At der ikke skulle være nogle økonomiske årsager for enker og enkemænd, det mener jeg der nok kan være efter disse høje vurderinger, som vores ejendomme efterhånden kommer op i, og der er ikke nogen justering af disse satser i arvelovgivningen.

Der kan vel nok være en hel masse problemer, som jeg klart skal indrømme at jeg ikke på nuværende tidspunkt kan gennemskue. Visse problemer er der i det, men hvor store de er, tør jeg altså ikke sige. Man kan f. eks. forestille sig, hvis man nu er 70 år, at man går hen og gifter sig med en, der er 20 år, for at vedkommende skal have lov til at få en pengesum afgiftsfrit efter én. Der kan vel være en slags omgåelse med hensyn til at skulle betale afgift til staten. Sådanne problemer kan der vel være i det, og flere andre kan der jo nok være, men jeg må sige som andre, at vi jo må se nærmere på det i udvalget. I hvert fald er vi positivt indstillet over for intentionerne i forslaget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg lyttede til den foregående ordfører, og jeg er glad over vendingen — jeg går ud fra, at den er filosofisk — at mindretallet skulle have lige så meget ret som flertallet. Gid det måtte gå sådan i det høje ting; så kunne det være, vi kunne begynde at behandle nogle skattelove på en mere fornuftig måde.

Hvad angår det foreliggende forslag, så har vi ikke lyst til at være med til at revidere det nu. Ikke, som skatte- og afgiftsministeren

sagde, fordi sagen var for lille; vi synes nemlig ikke, der er sager, der er så små, at man ikke skal tage fat i dem, og ministeren har jo til andre tider sagt til os, når vi har stillet forslag, at da var sagerne for store til at blive behandlet, så den argumentation for afvisning er ikke så god. Man må afvise sagen på kendsgerningernes grund, og her står vi over for, at de, der har problemer med arveafgiften, det er dem, der også igennem et langt liv har haft muligheder for, både gennem samfundsskabte værdier og på anden måde over inflation, at berige sig, og derfor finder vi intet grundlag for, at man skulle lempe det yderligere.

I anden forbindelse kunne man diskutere problemerne — jeg siger udtrykkeligt: diskutere problemerne — om uskiftet bo, men vi vil altså ikke være med til at revidere den nugældende lov. Vi synes, den er mere end meget lempelig, og undtagelsesvis er jeg tolt enig med skatte- og afgiftsministeren i hans bemærkninger om lovforslagets karakter.

Steen Folke (VS):

Vi i VS er imod lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger at gøre. Ministeren dækkede sig ind under et svar, som Poul Møller har afgivet til fru Hanne Budtz. Jeg forstod, det var engang i 1968. Jeg er enig med hr. Anders Andersen: denne udtalelse kan ikke være afgørende. Der er sket meget siden 1968, og der er baggrund for en nyvurdering, først og fremmest fordi inflationen har medført, at de nuværende satser og de nuværende beløbsgrænser ikke er tidssvarende.

Ministeren siger, at enker og enkemænd uden børn kan få henstand, og det kan de, men der har ikke været så forfærdelig mange ansøgninger. Jeg tror, det skyldes, at de pågældende ikke er klar over, at de har mulighed for at opnå denne henstand. Jeg forsikrer for, at de tilfælde, jeg har oplevet, viser, at de pågældende ofte kommer i en meget vanskelig situation, og jeg kan slet ikke acceptere hr. Karl Nielsens bemærkninger om, at de pågældende ikke oplever dette som noget af et chok.

Jeg forstår ikke socialdemokratiets stilning i denne sag. Det er også dette partis